

Mücahit Karaçınar 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mücahit Karaçınar 2

1994 yılında Sivas' ta doğmuş olan şair ilkokul öğrenimini Karalı Köyü adında bir köy okulunda, lise öğrenimini ise Sivas Halil Rıfat Paşa Anadolu lisesinde bitirir.Şiirle 12 yaşında Necip Fazıl KISAKÜREK'in 'Kaldırımlar' şiirini okuyarak tanışan, küçük yaşına rağmen keskin bir mizahı olan şair lise yıllarında şiir yarışmalarında dereceyle bitirmiş ve okulu olan Halil Rıfat Paşa Anadolu Lisesindeki Harf dergisinin yirmi birinci ve yirmi ikinci sayılarında edebiyat öğretmeni Murat TOPAKTAŞ hocasının tavsiyesiyle şiirleri baş sayfalarda yer almıştır.Bir çok etkinliklerde şiir yazdığı gibi okuyuşuylada izleyenleri hayran bıraktırmayı başarmış.Universite öğrenimine üç yıl bir aradan sonra Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesinde İİBF Fakültesi İktisat bölümü üçüncü sınıfta okumaktadır.

Ağlamak

Ağlamak anlatabilmektir bazen
Parmaklarımın göz kenarlarında kurduğu bentte
Yıkıp taşabilmektir gözlerinle ellerimden
Yerlere rahmet gibi inen güllerinle
Yol verebilmektir açılmamış menekşere güllere
Can verebilmektir
Sevebilmektir kimine ağlamak
Gülü tikeninden koparmadan
Acısını içinde okşayarak yetiştirebilmek
Tuzu biberi olur dudaklarına dokunarak
İçlenen umutlarının içinde
Yol yoldaş olur gecelerine hıçkırıklarının
Ağlamak bir nevi sen olur
Sensizliği olur içimdeki kış gecelerinin
Seni anlatabilmek kolay olur o zaman
Kalemlerin sustuğu bir baykuşun eşliğinde...

Mücahit Karaçınar 2

Al Ömrümü

Dört yanım sana sukut
Fısıldayan radyonun senden kalan artıkları var kulağımda
Dilim söylenir kalbim duyar artık
Duyuramadıklarınıda
Gidişin demsiz bir çay
Sıcacık
Yakar dilimi durmadan
Yakınsın bilirim bir nefes kadar
İşte şuracıkta
Sessizliğime alışıyorum yavaş yavaş
Dudağımda bıçak
Kalbimde cam kırıntısı
Ve soluk soluğa yaşamak
Ömrü bir nebzedede boşadım
Kaçıyorum kimsesizlerin şehrine
Ben ki saçı okşanmamış bir yetim sensizken
Boğuluyorum hayatımda hiç kulaç atmamış çocuk gibi
Kulak ver çırpınışlarıma
Az değil topraktakigöz yaşı
Gölerimde taşam yaşıım
Duvarları sünger gibi bıraktığı başım az değil.

Mücahit Karaçınar 2

Alışmalı

Bir çiçekten başlamalı insan sevmeye
Gül karanfil menekşe
İlgisiz sevgisiz kaldığında solan çiçeklerle tanışmalı
Şessiz sedasız gidenlerle boynu bükük
İnsan alışmalı herşeye
Kırılacak kalbe maruz kalmadan

Mücahit Karaçınar 2

Allahım

Allahım kalbimi o kadar güzel yaratmışın ki büyük buhranların içinde seni bulabiliyor
Aklımı o kadar güzel yaratmışın ki bütün karmaşıklar içerisinde seni bulabiliyor
Acılarımı o kadar güzel işlemişsin ki nakış nakış senden geldiğini bilmek bana huzur veriyor
Sevmenin ardındaki sevgiyi bana o kadar güzel farketiriyorsun ki Allah ım
Sevdiğim her şeyde seni görebiliyorum
Yalnız olmadığımı bana her anımda gösteriyorsun aslında
Çok şükür farkedebiliyorum

Mücahit Karaçınar 2

Anne Şefkati

Parmaklarını sıkacak canlar
Yüreğinde attı mı hiç
Yalpalayan ayaklar
İçinden yürüyüp geçtimi uzaklara

Mücahit Karaçınar 2

Asıl

Ne gaflet ki duvarlarda demirden sarmaşık
Sırnaşık insanlık varsa batırılacak bir tabak çorbaya kaşık
Fedakarlık can üstüne
Küçücük dört duvar
İki adımlık pay üstünde
Geceler parmak uçlarımda
Sızlatarak uyandırır
Zifiri karanlıklara
Serin bu matem
Senin bu matem
Çıkılmaz kuyuların
Alt saflarında
Sefil bu ranzalar
Gıcirtısıyla derin
Zamanla insana ninni gibi gelir
Ağır uykusunda
Alištiğın bu mabet
Hangi edebin mağrur tahtasında
Takıldığın bu saadet
İnce bir çizgi desin
Söyleyeyim madem
Sağında cennet solunda cehennem
Avuçlarında topladığın kudret
Kulaklarına değerse bir anlık
Yaşadığın bu toprak parçası
Senin değildir artık
Yetinmek her insanın harcı değil
Görmekte
Defalarca yıkanmış ateşi karşısına alıp
Sövmekte
Çürük çıkan her kavukta imrenip
Gıybetē dökmemekte
Her insanın harcı değil
Ne zihniyettir ki yolu yordamı belirsiz
Ateşe yaklaştıkça
İnceldikçe incelir
Ne insanlık ki zanneder kimi kimsesiz
Sessizliğin ardında bile bir belirti vardır
Bilesin...

Mücahit Karaçınar 2

Aşk

Tuzu suya katmışlar
Tuzu kana
Vedalı bir şarkıda çalmışlar
Kayıp içimde küt küt atan biri

Mücahit Karaçınar 2

Bağlılık

Bir kadının kalbinde büyüme varmış

Mücahit Karaçınar 2

Benlik Senlik

Köşebucak kaçışın olurda kendinden
Vicdanın ele verir seni
Bir sen kadar daha küçülürsünde
Toprak ele verir seni
Kum kadar küçülürsünde karışıp
Kulluğun ele verir seni
Sen sen olmaya devam ettikçe
Sensizlik ele verir seni
Senlerin ardındaki benleri ne zaman atarsan
Hak o zaman bulur seni

Mücahit Karaçınar 2

Bir Arayış

Sürgünüz gözlerin ulaşamadığı noktalara
Sürgüsüz kapılarız çat kapı girilen
Kalbimizin binbir çeşit odalarına
Kırk yerde yamamız var
Yaramız var uçan kuşlarda
Açan çiçekte çıkılan yokuşlarda
Bir mana aramakla olmuş kalemimiz tarumar

Mücahit Karaçınar 2

Bir Bayram Sabahı

Ah o eski şehir
Ah o şehir
O eski şehir
Kabuk bağlamış yarınlarına
Buzdan pistler dökülmüş sanki yollarına
Lambaların kolladığı karanlıklar yok mu
Ovukların arasına sinmiş aydınlığı
Bir yaşam mücadelesi sanki karanlığı
Gün yüzüne merhaba diyen işçi amcalar
Camilerin uykulu boşalışlarına bırakır kendini bir an
Hafif bir soğuk iliklerini hissettirecek kadar
Uykulu huzurlu ve umutlu çocuklar
Babalarının ellerinden tutunup uçtular
Tek tük adamlar kaldı caddelerde
Bir sinekler ses çıkardı bir martılar
Yarınlara uyanışın vakti

Mücahit Karaçınar 2

Bir Şehir Arzulardım

Bir şehir arzulardım
Kelebeklerin kanat gerdiği
Rüzgarlara
Kısacık bu ömrümde
Adım adım her sokağını dolandığım
Bir şehir arzulardım
Hafif esintisiyle kucaklayan
Yaprakları çiçekleri düşmesin diye
Yalpalayan ayakların neşeyle dolandığı
Parklarda
Şefkatin boy gezdiği caddelerde sokaklarda
Bir şehir arzulardım
Külfetli taşların kaldırımlarda
Asrın saadetine çakılmış çivi gibi
Dayandığı
Kış akşamları kaygan pistlerde
İnsanların zahmetsiz dolandığı
Bir şehir arzulardım
Çayların cıngırtılarıyla uyandığı
Simitlerin taze deniz kenarlarında dolandığı
Taburelerin bir deniz kenarınca uzandığı
Şen şakrak martıların havada yolaldığı
Bir şehir arzulardım
Çırcır böceklerinin geceleyen sesleri
İçinde
Uğur böceklerinin sokak lambalarına eşlik ettiği
Kumruların ovuklarda telaşlı seslenişleriyle
Bir ömrün gözlerinde geçtiği
Bir şehir arzulardım

Mücahit Karaçınar 2

Bir Yağmur Yağsa

Yağmur yağsa
Sokağın en delisi ben olurum
Yavaş yavaş yorulurum çamurlu yollarda
Yere dökülen sesinde kaybolurum
Yağmur tanelerinin
Ağaçlar rahmetine açar avuçlarını
Çiçeklerin o nazik gövdeleri yok mu
Ö ipince kaldırımda boy verilmiş gövdeleri
Kırılmaz bükülmez bir can taşıyan bedenleri
Sincapların ağaç dallarında telaşlı topladıkları ganimetleri
Aydın çiçekleri boynu eğik güneşin yüzünde bulur kendini
Ben çağlayan sellerin aktığı yönde bulurum kendimi
Alında götürün beni der gibi
Takılmış çiprilerin her ne varsa
Sımsıkı tutunan gövdelerinde ağaçların
Bende bu hayata öyle tutunmak isterim
Bir misafir gibi her an
Gideceğinden emin
Akıntılardan tutunduklarından

Mücahit Karaçınar 2

Bismillahirrahmanirrahım

YARABBI VERDİĞİN NİMETLERE ŞÜKÜRLER OLSUN

Mücahit Karaçınar 2

Bugün Erken Kalkalım

Bugün erken kalkalım olur mu?
Selalarla uyanalım, selamlarla yol alalım.
Kahvaltımızı dışarda yaparız.
Çayımızın deminde olur sohbetimiz.
Kuşlar eşlik etsin sesimize.
Martılara simit atalım sahilde.
Çarpan dalgalara direnelim, ıslanalım.
Elma şekeri yeriz çocuklar gibi sonra,
Gülüşürüz ve sen gülersin,
Ben güldüğün yerde gülümserim.
Yarın ölecekmiş gibi dua edelim camilerde olur mu?
Her vakti ayrı bir yerde kılarız
Zaman su gibi akıp geçiyor bu günlerde,
Beraber akan bu zamanımızada şükrederiz...

...

Mücahit Karaçınar 2

Değer

Değer verdiğin insanlar bir zamana sığmamalı

Mücahit Karaçınar 2

Dilendiler

Şaadetin kapılarında dolandılar
Ürkek benizli mamur gözlüler
Takati kaldıkça uyandırdılar
Ay ışığında kundaktaki bebekleri
Yorgundular uzağın uzağında
Tuzağında takılıp bir müddet
Kucaklayıp umutları uyudular
Şaadetin kapılarında dilendiler
Nasır tutmuş elleriyle
Cingırdayan kutuları yokladılar
Masum bakışlı yüzleriyle
Süzüldüler büzüldüler üzüldüler
Hiç vazgeçmediler...

Mücahit Karaçınar 2

Diyemedim

Göçtüde gönlümün serden baharı
Kışa bırakıp üşüttü bilemedim
Biz ayrı şehrin ayrı kabuktan insanları
Yetmemiş hayallerin içindeyiz diyemedim

Uçtuda kuşlar pencere önlerinden
Düştü sıcak memleketin yollarına
Hırgatım yalnızlığın yüküyle aşıda ağırlığı
Taştı gözlerden ayrılanlar dur diyemedim

Mücahit Karaçınar 2

Düştük

Biz düştük
Onlar düşündü uzaktan
Büyüttük kabuğuna sığmadık dünyanın
Kayıp bir Şehir gibiydi iğimiz
Biraz bakımsız biraz dağınık

Mücahit Karaçınar 2

Düşünceler Düşünce Geceler

Boyverin sağanak sağanak
Gönlümün serpe serili yollarına
Kırlangıçların uğramadığı bir diyarım
Yarık yüreğimin kanlı surlarına
Çalın rahmetin avuç avuç merhemini
Şerin sık olsun seccadeler
İnsanlar sık ve düşünceler derin
Bir uykunun içinden uyanmış gibi
Dirilin, irkinin ve dua edin
Gök inlemişse size
Kır boyanmışsa yeşile
Gülümsüyor bak güneş
Gecende ay ve yıldızlar
Farket bu ahvali içinde yaşayan beşer
Taşkınsın ürkek ceylanları aşmışsın kabul
Ömür denen sermayede bir yaprak
Sonbaharın ardında kurumusun yaşmışsın
Feda ettiğin sevapla
Kabul eder mi seni bu toprak

Mücahit Karaçınar 2

Elimde Bir Katil

Baba ben seni içilen sigaraların dumanında buldum hep
Bir onun kokusu kalmış burnumda senden parfüm yerine
Ama hiç içmedim içmemde biliyor musun
Benim çocuğum bir katilin elinden tanımasın beni

Mücahit Karaçınar 2

Farketmelisin

Saatin tiktakları gibi
Sessiz ve içten olmalısın
Farketmek için değil
Farkettirmek için yaşamalısın...

Mücahit Karaçınar 2

Geçtim

Unutmayı geçtim
Unutulmayı geçtim kendimde olmadan
Bir kaldırım boyunca dolandı varlığım
Hiç durmadan

Sensizliği geçtim
Sessizliği
Bir ışık seçtim tepelerin ardından
Bir vakit geçtim farkında olmadan

Susmayı geçtim
Dinlemeyi
Ezilmeyi büzülmeyi
Senin için seçtim çözülmeyi

Bir anlık anlamlara dayayıp sırtımı
Anlamsız kaldım saatlerce
Masa başında uyuklayıp
Uyandım sandım her gece

Sen hiç duymadın çığlıkları
Susmadımda hiç durmadan
Sen hiç görmedin yağmurları
Gözlerimden avuçlarıma dolan

Mücahit Karaçınar 2

Gideceksin Birgün

Birgün gideceksin biliyorum çat kapı
Evin duvarları sızlayacak
Kırık bir kalp avucunda seni uğurlayacak
Sabahlar geç kalkarım artık heralde
Teklenir çatalım kaşığım bardağım
Çay demini daha erken alır
Çızırdar durur radyon kulağımda olsun
Geç yol alır bedenim yoluna
Gazetelerim olduğu gibi kalır
Kırmızı ışıklara inat yürüyeceğim belkide
Kırlara inat sürüyeceğim ayağımı baharlara
Aklar erken düşerse başıma üzülmem artık
Gömleğim ütüsüz kırıvatım o kadar sıkılmaz
Gidişin yıkmaz evimin duvarlarını
Sokağım hergün mangal tüter sana inat
Semaverimde cabası
İkişer üçer bardak doldurur içirim

Mücahit Karaçınar 2

Gidesim var

Başımı alıp gidesim var
Sivas'ı ayaklarımın altında koyup
Hafif esintisinde titreyesim
Sessizliğe bürünüp bu bahar akşamları
Tek ağacın altında dinelesim var
İstasyonunu boydan boya gezesim var erinmeden
Eriyen karlarını elimde tutasım
Bir bardak çayında boğulasım var
Davuluyla zurnasıyla geçip bir kenara oynayasım
Bir gardaş de hele gurban
İçten bütün samimiyetinle
Etle kemik kemikte bir et olasım var
Var oğlu var
Seni hatırlatacak birsey olmayana kadar
Sivasımın sert esen sokaklarında soğuğu iliklerimde hissedesim
Bir sokak boyu başımı betonuna boyayıp
Hırçın sineklerine el uzatasım var
Bugün Ulu caminin avlusuna uzanayım
Sabah ezanına alarmım Ender hocadan olsun
Abdestimi suyun en soğuk tarafından alayım
Bağı çözülsün yalınayaklarımın
Her vaktinde dolanayım içini
Sünnetinde farzında
Bir pencere kenarında açayım Kur'an-ı Kerimimi
Kanayım yanayım okuyayım
Bir şerbet gibi dağıtayım isim isim dualarımı...

Mücahit Karaçınar 2

Gönülhanem

Kuşlar ve çiçekler sende dillenir
Gönlünün saf serinliğinde
Gözlerinin masum derinliğinde sendelenirde
Gözlerim bilmessin
Çorak topraklarında yağmur olsam
Ö mamur kokunda içlensem
Çekilsem kabuğuna dinlensem
Bana ninniler söyler misin

Mücahit Karaçınar 2

Güzel

Saçlarına karlar yağmış
Gözlerin dünden kalan yağmura kanaatkar
Siniler gönlün hasret kokan baharı
Açan nergizi gülü seyre dalsada gözlerin
Daldığın denizinde boğulacak bir yer bulsam
Mendil olsam suverenlerine güzel
Silik bir damlanın yerinde olmaktan korkan
Yorgun, arsız, sessiz, sensiz, adam

Mücahit Karaçınar 2

Hanım

Kil tutmuş sakallarımı hanım
Saçlarımı kar gözlerimi çiğ
Senin benim yüreğimi tuttuğun kadar
Yaşamaya bir senin kadar sevinçli
Ellerimi değnekler kolluyor ne yapalım
Yüreğimi sen
Bir radyo kulaklarımda seksenlerin
Bir o cızırdıyor bir sen
Çayımın buğlu halini seviyorum hep
Hiç dinmiyor semaver
Sendeliyor biliyorum adımların hanım
Yoruyor bana duyduğun ilgin şefkatin
Ne yapalım
Şükretmek lazım bunada
Toprak bizi kabul edene kadar

Mücahit Karaçınar 2

Hasbihal

Sen ayrı yerlerde
Ben ayrı yollarda
Gözlerimde bir perde
Göremez olmuşum
Kimler tutmuş yolumu
Kimler hoyratça düşmüş
Bir bir takvimden yolunmuş ömrüm
Farketmez olmuşum
Sen bir şehir olmuşsun
Ben ise bir viran
Bir hanende kaybolmuşum
Karıncalanır gönlüm
Kararınca yanılır
Salınır da ayaklarım yollarına
Yetişemez arkana baka kalır
Serin akşam şehrin senin
Derin uykum derbederim
Kordan yastıklar verin
Bir vakit sokağında devrilirim
Tutmayın doktor bu şehir benim değil
Emin değil tekin değil
Affınıza üzerime bir beyaz çarşaf serin
Şehrimin gül bahçesinden gelsin gelin
Kırlara dokunsun sümbüllere
Vermeyin onu yaban ellere
Sefih değilim gönlüm derin
Derler toplar düzelirim
Bana karşılayacak güller verin
Beyaz olsun çarşafım da görünmesin
Yaslansın kokusuyla sinemi dinlesin
İçimde bir işlek cadde
Durur organ denen kalpte
Gözden olsun ugurlayışın
Düşmesin parmağından uğur taşım
Bir musallaya koyun başım
Şefkati koksun avuşlarından
Tabutu tutsun baş ucumdan
Bir şehir bir şehir boşaltsın
Taşkın nehirler çağlasın taşsın
Toprağımı ellemeyin sevdiğim atsın
Üzerime kor olur
Kayıp olduğum şehirde
Ruhum gönlüne yol olur
Unutmasın dua etsin
Helvam Sivas'a yetsin
Tabak tabak ver çocuklara
Masrafı fazla yapıp uçuklama
Dileğim küçük ama
Acının ziyareti kısa olsun
Tokatıma iyi bak
Gezdim her karışını sokak sokak
Yoğurtmacı çemeni ye bir tat

Hatırına ben geleyim bak
Kaynanama verme az yesin
Anneme az çıksın sesin
Tez bitsin tezin
Baki hocama iyi bak
Mücahid ömrün kısa oldu
Seneler geçti doldu
Baharında soldu çiçeklerin
Dolabı yok hala KYK'nın dışarda içeceklerin
Çamaşırda fazla yıkanıda gömleklerin
İliği düştü dikecek kim derim
Versin doğanıma saklasın
Güldü o kadar benle iken
Birazda tutsun yasım
Ketili de kaptırdık la müdüre
Neyse Eminim üzülme
Kırmızı kitaplarım sana kalsın
Mehmet okumamıştı okusun oda alsın
Suat'a yok birşey desem üzülür
İçine dert olur süzülür
Mütevazi dostum yatağımın altında siyah postum
Namazda giyer kılarsın
Çıkarma vakitlerde üzerinde yıl alsın
İsparta takkem İlhan'da kalsın
Dededen gelen meslek onun ki
Sınıfım duam hep sizinleydi
Aklım düşenlerin üzülenlerin izinleydi
Üç yıla kadar sabrettiniz
Beni ben yapan sizlerdiniz
Grupta tiki görür açmaz izlerdiniz
Canınız sağ olsun
Yoksa sözünüz ailemin yanına gideyim
Bir hasbihal edeyim
Babam terleyipte soğuğa çıkma
Borç çok diye hayattan bıkmama
Annemi toza fazla sokma
Abdullah girsin
Tabakları soğuk suda Nurullah silsin
Babannemde durmaz bilirim hadi oda dizensin
Cennette zaten kız kardeşim
Gelir inşaAllah ailem dostum eşim
Şimdiden söyleyeyim peşin
Neden yazdın diye sormayım
Ecel bu gelir beni yormayın
Uzunmu kısamı bilinmez yoldayım
Gidiyorsan git lan diyor duyuyorum dayım
Halama iyi bak onu delirtme
Çocukların hayırlı onu belirtiyim de
Tülây'ı da biraz delirtiyim de
Süt kardeşim kendine iyi bak
Enişte sende biraz spor yap
Gecemiz hayra yorsun bizi

Hecemiz hayra yorsun bizi
Hakkınızı helal ediyorsunuz demi
Hesap düştük zamandan
Kalktık düştük dünyada yalandan
Bir satır yazsın duvarlara ne olur
Derman Haktan gönlüm güle
Sevdim Haktan kabrim güle
Sırttan bir ile
Geçmek inşAllah nasip olsun...

Mücahit Karaçınar 2

İçten İçe

Boş sanıp ta insan doldurmaz satırları
Aklansa akıl sukutla demlense içten içe
Gönül okusa Hakkın kelamı
Yaralar merheme döner içten içe
Avuçlarda gül ayaklarda tüğ
Görüpte sürünür ahval i beşer
Güle duadır su tüğe yer
Yerle bir alem yerde sanki bir zel
Değdirmez beş vakit yere ağağını
Kafalar günde gönüller ağma
Gaflet kirden aklarıda kararttı ama
Gün şükür ki karanlığın ardında
Kime bu fırsat kime mühlet
İnsan bir devlet yıkıp bir devlet kuruyor kendince
Bir devlet yıkıyor içinde bilmiyor içten içe

Mücahit Karaçınar 2

İlgi

Bütün dünyaya duyurduk kendimizi
Kendi sesimizi duymadan
İnsan birazcık ilgi istiyor halbuki
Bir tebessüm sadece yorulmadan

Mücahit Karaçınar 2

İlham

Bir çümbüş dolandır beynimin odacıklarında,
Kalbimde sinsi bir patırtı.
Sırlaşmış yalnızlıkları uyandırır gözlerim,
Yanaklarımı okşayan damlalarım...
Bir sokak lambasıymış aydınlığım,
Bir kalem bir kağıt.
Temiz ve saf sayfaların içinde arsızlığım,
Sanki çiziklerle atılan bir ağıt.

Mücahit Karaçınar 2

İnce Bir Sızı

Hani hafif bir tebessüm olurya yüzünde
Gözlerin hafiften çiseler
Kalbinin en derin yerinde
İnce bir sızı
Takılıp mandallarına
Size gülümser

Mücahit Karaçınar 2

İnzivadayım

İnzivadayım
Geçmişin kırıntılarını yokluyorum
Bir yudum çay bir kurşun kalem
Yudumlayıp lekesiz kağıtlara topluyorum
Beğenenim yok yada fedakar bir sevdalım
Yokluğu sokmuyorum kapımdan
Varlığıma hep şükrediyorum
İnzivadayım
Bir deniz ortasında
Vapurların sirenleriyle irkiniyorum
Ve dikiliyorum geçmişin bir kenarına
Yanacak bir geçmişim yok yakacakta geleceğim
Diyorum
İnzivadayım
Ve hep Allahıma şükrediyorum...

Mücahit Karaçınar 2

Kâbus

Bir selamın yetse karanlığa,
Aydınlansa ufkun uzanan rüyaları,
Bir an gözlerin uykudan uyañsa,
Uyarsa gün yüzünde karanlığı.

Aklımın ermediği bir noktadan bırakın beni,
Düşmek akıl karı değil bilirim.
Göz gözü görmezken sonbaharı,
Yokluğunu düşünebilmiş değilim.

Mücahit Karaçınar 2

Kahramanlar

Bir zamanlar büyük gördüğün insanları yanıltta yeryüzünde, gözünde haddinden fazla küçültme, onlar sana yeryüzünde bir şaklaban olabilir ama yeraltına hazırlayan, gece kalkınca sanada dua etmeyi unutmayan kahramanlardır bilesin...

Mücahit Karaçınar 2

Kalmak

Kalmak, sözlerde
Ele vermesin yeter ki gözlerin
Yere düşen sanki sıcak bir gülle
Gidene, ağlasanda bir gülsende

Zaman ne çabuk geçtin
Farketmedim tik takları
Askıda bakın beyaz tenim
Sarın üzerime çarşafı

Mücahit Karaçınar 2

Kalp Avuntusu

Bir uçurumdan atın beni,
Düşesim var sığın sığına!
Yada oyuncağımı verin,
Bir bozuk para gibi harcayım zamanı kucağında...

Mücahit Karaçınar 2

Karaçınarın

Bir şıprıtı yaprağın nazik dimağında
Bir civıltı avuklarına sığınmış kuşlardan gelen
Toprağına sımsıkı sarılı bir yaşam
Mütevazi çakılı çivilere kırık dallarına
Yalan yalrış kesimlerde yok olan boylarına
İnsan olasıñ
Bu hayatı
Çıkılmaz bir mahsene tutuklayan
Rahmetin büyükki kıldan ince damarlara ulaşmış yaşam denen pınarın
Aktı ve akacak iznin oldukça
Bu karaçınarın

Mücahit Karaçınar 2

Kırmızı Gül

Hepimizin tek bir gülü var.
Hepimizin bir günü var, sevgiliye kavuşacak...

Mücahit Karaçınar 2

Merhem

Kalbinde bir su birikintisi
Gözün karıştırıp kaydesiz satırlarla
Bulandırısın dursun içini
Kızıl denizlerin dalgalı, saf temizliği
Darbelerin sahillere ulaştı çoktan
Varla yok arasında sanki bu dünyanın
Bir haber geldi uzak bildiğin yakınlardan
Dilin bir atmaca kuşu gibi
Tekrarından yeniliyor yara almış hücrelerini
Lâ İlâhe İllallah lafzıyla
Durultuyor diriltiyor
Bulanık sularını batan gemilerini
Bir demir alma zamanı vakit daha erken
Kurtulma zamanı gönül sahilinde
Zaafalarını zincirleyen kenelerden
Hayra çevir dümenleri her yolunda vardır saadet
Kızılığı rengi olsun geminin
Dersi olsun mahbup aşklarda boğulan bu delinin

Mücahit Karaçınar 2

Mor Tanesi

Bazen sessiz olup susuz yaşayamayacak dalların olacak
Bir çayın pozasını paylaşacağın
Yanında dumanlardan mahrum kalacağın
Sana uzakları bir anlık unutturacak
Yakınları sana tanıttırarak
Dokunsan narin dimağıyla parmaklarını okşayacak
Bir mor tanesi
Kendi içinden diyeceğin
Kimsenin bilmediği "BİRTANESİ"
Koparılan güzelliklere inat
Senin gözlerinde morlanacak
Senin nefesini hatta havanı soluyacak
Mor tanesi
Kendi içinden diyeceğin
Kimsenin bilmeyeceği "BİRTANESİ"

Mücahit Karaçınar 2

Ne lüzum var

Atın ağları, limanlar yüklü, limanlar sefih,
Tuttu övün, tuttu sevin,
Küçük, masum ve derin kalplerin,
Bilir misin içinde ne ağrı var.
Atın küllerini, kızıla dönsün kalemler!
Satır satıra dönsün desende,
Yol almış yelkenleri,
Dertle boğmaya ne lüzum var.
Sayfa sayfaya düğümlü,
Her dörtlük uçurum, her dörtlük zulümlü,
Alemler perişan saf tutmuş izlere,
Kora, su olmak varken,
Lav olmaya ne lüzum var.
Dil ah dil!
Dökse içini umman denizlere,
Kalp zifirden, kinden, kederden temizlenecek.
Her şarkıda bir alemin kurşunu,
Kaç tane yüklü bellekte,
Kulak dinler, kalp tastik eder, alem yaşar.
Alemin üstüne alemler katmaya,
Ne lüzum var.
Neme gerek dillere bal sürmek,
Acıyla kanmışız yanmışız zaten.
Nurun ışığından uzak bir kuytuda,
Kalmışız zaten.
Benim sözüm denizde kum
Kalpte kin, dilde kurşun,
Sıkılacaksa evet!
Suçluyum...

Mücahit Karaçınar 2

Nefise Seda

Siz bir oyun oynadınız,
Yağmur damlalarının çarpışmayan yerinde,
Şeytanlarda oynadı sizinle.
Yükseldiniz, yüklendiniz,
Küt küt atan kalplerde...

Düşecek damlalar toprağa narin ve zedesiz,
Ve siz...
Hakkın rahmetinden kaçan nefisleriniz,
Toprağa karışırda kaybolur mu zannettiniz.

Secdelerde gün, secdelerde nur,
Kalplerde kül ovuştur dur.
Hakka boyun eğip dua ettiğiniz gün,
Rahmetinden kaçır mı zannettiniz.

Allah u ekber sedalar iniltir.
Nefes nefese tüm beden,
Hakkı zikreden;
Allah'ım günahlarımın şerrinden ancak sana sığınırım der
Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Allah-u Ekber!

...

Mücahit Karaçınar 2

Ölüme Sekiz Kala

Bezenir ruhuma Kur-an harfleri
Dil Hak der yar demez artık
Otuz üç defa Allah u ekber senaları
Can sırat der yol demez artık
Kes reçetemi doktor
Yerde kovanlar hareketli
Zaman denen bu masiva
Bir kurşun gibi önümde sekti
Sırlar dallardan dökülecek
Bir can bu can haliyle
Yerinden sökülecek
İmdadıma duayla gelin selayla
Serpın üstüme rahmetleri
Vedalar ince vedalar derin
Damlalar göz çukurlarını katledeli...

Hakkınızı helal edin

Mücahit Karaçınar 2

Pencereler

Pencereler
Seyredilen dört köşeli bir çerçeve
Portreler her mevsim göçebe kuşlara emsal
İçini ürperten soğuğu aldirmeden
Donuk gözlerime bir kerecik gelsen

Pencereler
Aralıksız perdeler ardında
Hasretin dört duvar perdenin arkasında demir parmaklıklar
Çıkamaz gecenin sıcaklığında kâbus
Şeni götürür hafif bile esse rüzgar

Pencereler
Kimsesizlikleri konuşuruyor sokaklar
Almış başını gidiyor yokluğum
Yok olduğum gözlerine bir an

Pencereler
Taşlar altında kırılğan
Büyüyünce kalbi taşa dönüyor
Küçükken başı okşanmayan çocuklar

Mücahit Karaçınar 2

Piknik

Bir dilim ekmek bir parça peynir
Birazda zeytin bal olsun soframızda
Semaverin sinileyen zamanında
Hikayeler anlatalım

Küçük çarpık kentlerden birinde
Sabahın sisli bir yerinde
Dağın yamaçlarına mesken edip gözerimizi
Beraber bakıyalım

Arıları misafir edelim soframıza
Karıncalarla paylaşalım kırıntıları
Düşelim umudun buğlu yollarına
Hayallerimizde buluşalım

Mücahit Karaçınar 2

Rüyamda

Sen gidiyorsun,
Ufaltıp yaşları gözümde.
Ben irkiliyorum uykularda,
Sessizliğime...

Bir nefes alışın fon gibi gelse,
Kalem taze işlese çizikleri.
Silgilere kalsa yaralar,
Harf harf gönlümde silinse...

Ama sen gidiyorsun,
Boyuna uzanan caddelerde.
Lambalar eşlik ediyor,
Bavullar kalbimi çığner gibi yerlerde...

Kısık bir ses gelse
Kulağıma uzaklardan
Gidiyorum diyebilse,
Yeterdi halbuki...

Sen gidiyor musun?
Gönlümde, güle güle.
Bu yollar bana çıkar,
Bilesin...

Mücahit Karaçınar 2

Saniye Akrep Yerkovan

Mazideyiz, akrebin sinsi nefesinde,
Farkında gibi nefsin ince sesinde,
Đolanır çemberi dikkatsiziz,
Ömrü kefene sarıp, dönen biziz.

Yerkovan, gök kurşun,
Koptu kopacak denen kıyamete, yok mu gülüşün
Dikkatli baksan farkındasın gidenlerin
Giden geri dönmeyecek bilin

Gaflet sur olmuş ruhlara, saniye, gün
Gün, olmuş, çemberede geçiyor
Şaflar sık olmuş kalpler nur
İnsan bu devirde, helali, haramı iyi seçiyor.

Mücahit Karaçınar 2

Satmayın

Satırlara dert yükleyipte
Satmayın masum kalplere
Yüksüz değil limanlar bilesiniz

Mücahit Karaçınar 2

Sedirhanda Bir Sohbet

Bir akşam sen sustun ben söyledim
Çayımızın cingırtıları eşlik etti nefesimize
Dörtlüklerle harlayan sesimle dilendim
Kahve fincanı cancağızı gözlerine
Başın eğikti her zamankinden dahada
Gözlerin sisli yüreğine aksetti biranlığına
Kabulsüzdü iltifatlarıma takıldı kulakların
Kalp başka fonda çaldı dilde iğneliydi kul hakları
Yerkovan azılı akrepleri kovaladı
Beni bu masum bakışlarının altında yatan
Şen şakrak çocukluğun oyaladı
Mazinin derelerinden anılar topladık beraber
Liseli çağları yokladık hüzünden bir haber
Dilenciler dilendi semtimizde
Bir elli kuruş bir on kuruş kalmıştı elimizde
Dil ıslak çarşafına dolansında dursun
Dem vurmuş zaten yanaklarımıza
Şehitler parkında dolandık hayalen
yalınayaklarımızla
Bir yurt ki içinde bir Sivas gizler
Her odasında ayrı bir muhabbet izler
Evet bizler şefkate hasret çocuklarız
Bir çatı altında beraber uyuklarız
Bölünür ekmek bölünür peynir emek
Paylaşmak derdi yurt müdürü ruhu besleyen bir yemek
Ezanlar yakın ezanlar içimizde
Ez anlar yüreği namazla irkinince
İhtiyaç var ruha dilendir ihtiyacı
İnine girsin nefis inlesin ihtilalci
Kafan bir milyon çarşılarda uz satıyor
Ankara yollarında mitigler
Reisi cumhur umut kapısını uzlatıyor
Ne devlet ki ne yüreklerle bir yürüdü yollarda
Gafiller yüreklerle bölmek için buz satıyor

Mücahit Karaçınar 2

Sen

Sen demek bile başka
Sensizliđi dūşündükçe

Mücahit Karaçınar 2

Sen küçüğüm

Sen küçüğüm hiç düştün mü
Bir babanın elinden
Bir annenin gözünden
Sokak sokak dolanıp üşüttün mü
Bir şevkat tokatına muzdarip kaldı mı yanakların
Yanık bir yağmurda rahatlayıp
Tanındık bir bankta uyuttun mu
Umutları yarınları yakınları
Sahi hiç oyuncağın oldu mu
Yırtık pırtık bezlerden bir bebeğin
Bir yeleğin iç cebinde kağıt paran
Hiç, acıtmadan uyutmayan
Derin bir yaran oldu mu
Benim oldu biliyor musun
Dille kestiler kendime olan güvenimi
Elle ezdiler kirlenen bu bedenimi
Bir kelle yazdılar kaderimi
Kayıp ettiler kalemimi defterimi
Sen küçüğüm benim hiç gördün mü
Kayıp ettikleri şiirlerimi, şirinliklerimi...

Mücahit Karaçınar 2

Sen Susarsan

Sen susarsan lekesiz kalır kağıtlar
Satırlar özlem duyar silgi sürmez kokusunu
Sen şusarsan bir şehir duyar
Kulağın duymaz
İrkinir çiçekler sessizliğine sabahların
Okşanmaz tikenleri yaprağı
Kalp bir berdoş olur akıl sarhoş
Dolanır durur bilmeden sokakları
Sen susarsan intiharı olur bu şehrin
Anılmaz adın sokak sokak
Görmeyenlere göz olan kalem susarsa
Diller lal olur
Kim okur düşen yaprakta seni
Mevsimleri kim sayar seninle
Kim sever sebepsiz acıları
Benim kadar
Sen susarsan bir sen olur
Ağaçlar bencilleşir uzatmaz dalları
Güller tikeninden mahrum bırakır
Senden öte bir sen varya o kor olursa
Senden yana bir cürmüm kalır...

Mücahit Karaçınar 2

Sen şöyle dur

Sen şöyle dur sol yanımda,
Bilirim yükün ağır.
Yüklenip giden dünya kervanının,
Sonu kahr.
Sen şöyle dur sol yanımda,
İncinirsin mutluluktan, insanlıktan,
Kırık bir aynada canım,
Kesik gözükür aydınlıktan.
Sen şöyle dur sol yanımda,
Yeni çıktın karanlıktan

Mücahit Karaçınar 2

Ses Etmez Suçlular

Kılıfından çıkmış bıçaklar
Sürtünürde gönlümün taş duvarlarında
Çingıları aydınlık olur karanlıklarına
Ses etmez suçlular
Bir şehir kovulur gözlerimden
Bir şehir insan
Kaybolur ışıklar kaybolur
Kafamın orta yerinde bir curcuna
Bin bir lisan
Konuşurda hallerimi
Ses etmez suçlular
Kovduğum sehrin kaldırımları bana kalır
Alır başımı yüreğim dalgın dalgın
Yol alırdı uzağın uzağına
Ses etmez suçlular
Bu bir intihar
Engin uçurumları kollar gözlerim
Dizlerimin bağı çözülür secdelerde
Ayuçlarım şirin ayuçlarım
Dileğin rahmeti şefkati göklerde
Yerde damarda her yerde
Allah büyüktür derde gönlüm
Bir müddet ses etmez suçlular

Mücahit Karaçınar 2

Seslenir

Bir çiçeğin kozağında tütümüşse zemheri
Yemişlerin en güzeli serdirilmişse mütevazi toprağına
Gökten rahmetiyle inen yağmur tanesi
Rahman Rahman diye seslenir
Kuşların söylendiğı dilleri
Kim bilir her hüceyrattaki taneyi
Görsel bir şölen sergisi
Tevekkülle Rahim Rahim diye seslenir
Kemikleri iliklerine kadar işleten güneşi
Günle eşi benzeri olmayan gülü
Aydınlığıyla nur nur diye seslenir

Mücahit Karaçınar 2

Sessizim

Tuşlar kadar ahenk
Kuşlar gibi özgürüm sensizliğe
Evet sessizim
Her gün bürünüyorum bir hale
Zaman afsız tiktaklarında
Bırakın aksın su gibi hayat
Anlık yaşayalım yalnızlıklarında
Dünler bu güne ne getirdi ki
Günleri arayalım
Hazırlıksız kayboldu değer verdiklerin
Dalından düşen meyve gibi
Olgun
Olduğun gibi göründün sen
Ben olduğum yerde gözüktüm hep
Belki bundandır sana uzanamayışım
Farklı aynalarda farklı kişiliklere bakışımız
Gece mavi gün sarı
Dünden daha solgun yıldızlar
Kulaklarımda bir baykuşun sesi
Saatler hayatın tam ortasında
Bir ileri bir geri
Ne bir gün eksik ne de fazla
Nefes gibi
Avuçlarımda bu kez soğuk taneler
Uzaklar hiç bu kadar anlamsız olmamıştı
Yine tiktaklarında azılı saatler
Gafletli uykusunda gece
Bugün de adın geçmedi
Yarınında geçeceği meçhul

Mücahit Karaçınar 2

Sev

Beni benden öte sev
Ben sebebi kalayım sevginin

Mücahit Karaçınar 2

Sevilmek İçin

Anlaması için ölmek mi gerekli
Geç olmadan sevmiyorsa
Yok olmadan dönmek mi gerekli
Varlığı içine sığmıyorsa
Taşkın bir deniz gibi
ağlayıp bağlayıp umutları
Bir köşede durmak mı gerekli
Hareket halindeyken bu dünya

Mücahit Karaçınar 2

Sigara

Sendelermisin yüreğim
İçlenen neferinde
Her bir titreyişin bir depremi andırır
Gözlerim ıslak bir enkazın içinde
Düşürsem yere bir şehri kaldırır
Buruk bir tebessüm var yüzümde
Aynalar bile beni kandırır
Cigerlerimde bir karartı
Dudaklarıma dokunsa o katil
Sinsi bir yılan gibi saldırır

Mücahit Karaçınar 2

Sitem

Azledin gönlümü zifiri karanlıklara
Bir sevdanın kör kurşunlarıyla vurulmuş farzedin
Kanteri içinde gözbebeklerim aynalarda
Tebessümleirim etrafa gülücükler saçıyor zannedin
Bir kaldırım boyu yürüyor ayaklarım
Yüreğim canımı tekmeliyor sanki
Çıkılacak bir mahsen demir parmaklıklarıyla
Ömrü çentiklerle kazıyor gözbebeklerim
Yanaklarımdan süzölen damllarıyla

Mücahit Karaçınar 2

Su Ve Tuz

Suya tuz koymadan içmek lazım,
Söze perde koymadan duymak ve görmek,
Hak için sevmek lazım,
Bir gün gideceğini bilerek...

Mücahit Karaçınar 2

Şair Ve Şiir

Şiir senken senliğı yazamassın kadın
Şair benken senden başkasıyla yapamadığım gibi
Şiir senken sensizliğı okuyamassın kadın
Şair benken sensiz okunamadığım gibi
Şiir senken şairliğı yaşayamassın kadın
Şair benken gözünde şiir olamadığım gibi
Ne sen bensiz ne ben sensiz

Mücahit Karaçınar 2

Şimdilik

Uyutun karanlıkları
Lambaların ışıltısı yeter şimdilik
Ilık bir yaş yanaklarımda
Derin vadilere döker şimdilik
Yutkunuyoruz sessizliğe cam kenarında
Kıyık perdeden açık camdan esen rüzgara merhaba
Diyerek
Gözlerim uzaklara madur bir yüzle gülümsüyor şimdilik
Ayık bugün ağacın yaprakları
Kimıldar içime gömülü toprakları
Kök salmış sarmaşıkları
Kalbimde düğümlü şimdilik
Camların en temiz tarafından odaklıyız
Kirlenen şehrin sahipsiz insanlığına
Bir o kadar vurgun bir o karda saplıyız
Gökyüzünün yıldızları saran karanlığına
Taşmışız evet sessizlerin şehrinden hiçkırıklar diyarına
Aşmışız sevdanın ağrıyan yanından alemin ervahına
Yürürüz fakat geçmişin ince bir sızısında
Şimdilik

Mücahit Karaçınar 2

Şükretmek Vardı

Sürgünüz gözlerin ulaşamadığı noktalara
Sürgüsüz kapılarız çat kapı girilen
Kalbimizin binbir çeşit odalarına
Kırk yerde yamamız var
Yaramız var uçan kuşlarda
Açan çiçekte çıkılan yokuşlarda
Bir mana aramakla olmuş kalemimiz tarumar
Halbuki Şükretmek vardı
Evet her olumsuzluğada
Gelen Haktansa haksızlığa haksızlardı

Mücahit Karaçınar 2

Şükürler Olsun

Şükürler olsun gün yüzünü gösterene
Karanlıkları aydınlığa döndürene
Parmaklarımın katlanıp açılan haline
Saçlarımı acımadan döktürene
Şükerler olsun
Şükürler olsun sevdirene
Yaşam boyunca acıyı tatlıya katıp
Bize hayatı farkettilere
Sessizlikte sesi arayabilen kulaklarım var
Sese ses verecek dilim var
Kırmızı güllerin kokusuna doycak burnum
Her vakit ulaştığım yâr
Şükürler olsun
Günler seni anmakta aydın
Secdene yetmiyor vardığım
Kalbim susuyorda tek dilimi konuşturuyor sandığım
Daha nice sandığım
Şükrümle yandığım Settar

Mücahit Karaçınar 2

Tefekkür

Sanat sanat sahibinde müşkül,
Göz görmeyi versin aynanın yüzünü.
Huşu Hak yolunda düşkün,
Çözmeyi versin kalbin özünü.

Mücahit Karaçınar 2

Tercümanım

Her insan geldi
Bana bir şiir verdi
Her şiir bir insanın derdi
Satırlar ne gizlersiniz içinizde
Ne izlersiniz tebessümle bizi
Okudukça açılıyor içinde
İçlenen mubud kafesi
Şes alçak iniltiyle
Ölüm bir süreliğine
Karşılıyor bizi...

Mücahit Karaçınar 2

Ustam

Ustam!
Çatlamış ellerim oluyor,
Terlemiş hallerim,
İşime sadık oluyor da yüreğim,
İçimde olana neden sahip olamıyor.
Bütün mutluluklarımı sersem de önüne,
Sevse de sevdirmiyor,
Gitse de öldürmüyor,
Acı çektiriyor...

Mücahit Karaçınar 2

Uykuya sığınış

Bir vedalı gibiyiz gözlerle
Kapalı kepenkler altında
Yeşili mavisi elası siyahı
Kalbin yavaş ritimleriyle
Kapamışız dünyaya hayatı

Mücahit Karaçınar 2

Uzak Yakın

Uzaklar uzaklar!
Dağın bulanık göz yaşlarımı,
Kızılığı tutmuş dağ yamaşlarının içine bırakın,
Ve ısıtın semaverde tutuşan derttaşımı.

Alçalarda bir hareketlilik var.
Amaçsız beyinler olta atıp dolanıyorlar.
Bir dağdan bir dağa çarpıyor Hakkın kelamı,
Gelmedi mi sizlere peygamberin selamı.

Yakınız ebede yakın!
Çamlar aklara inat sanki,
Can tutuyor sizin için bakın!

Mücahit Karaçınar 2

Üşür yüreğim

Ne vaatler idi aklı uçuk
Keşkelerle inandırdık hayallerimizi kendimize
Dudak arasındaydı umutlar
Bir umut demeyi öğretti aşk
Ve hiç solmadı geceye çalan mehtap
Sen misin hırsız
Ben miyim sorgusuz sualsiz kaçan
Ağır yaralı bir mahkum nasılsa
Öyle idi dört duvar arası yalnızlığımız
Bakacak yüzümüz yok
Kaçacak gücümüz yok
Ağ arası takılıp kaldığımız
Kanatın çırpınışlarımız var artık
Her filmin sonu güzel biterdi halbuki
Ölüm bir hisin
Gece bıçak gibi keskin
Bir durup bir estiğim
Aşk buymuş halbuki

Mücahit Karaçınar 2

Varlığın

Yerde kaygı, gökte umut,
Yeşersin de yağsın üzerimize bir bulut.
Unutalım bizden öte ne varsa,
Var olmuşken varlığımız,
Kendiliğinden mi oluyor bu doğa sandığınız.

Ağaçlar ve kelebekler,
Kavuğuna çekilmiş bir vakti bekler.
Kimi yaprak döker bezenir yerlere,
Kimi çekilir bir kenara vaktini bekler.

Mücahit Karaçınar 2

Vedalar

Seyirsiz bir gece,
Mehtabın mürekkeble boyandığı.
Şuluk soluğa kalır adın sen bilmezsin,
İçinde bir lavın yandığı.

Dizlerim ve ellerim, tutunun ne olur!
Vakitsiz gelecek haber, tuşlardan!
Sır gibi bir veda olmasın benimkisi
Dün gibi,
Umutlarım!
Yerinde dur!
Sayfalarda buluşulacak bu gidişle,
Belli!
Kalemi tutuşlardan...

An ve an aklımda
Bir uçurum kıyısı
Attım da ruhumu hecelere
Attın da...

Mücahit Karaçınar 2

Yalnızlığın Oyunu

Her akşam ayrı bir demden iğlenir
Ayrı dalgalarda kulaç atarsın
Yorgun argın konuşursun kendinle
Seni sensiz bırakanlar yok mu diye başlar konuşmaların
Kendini kaybetmiş bir insanı hergün bir masada kaşıyorsın
Çayın tek kaşığın sandalyen
Şen hep yalnızlıkları oynayacaksın

Mücahit Karaçınar 2

Yalnızlıktan

Ay mı buğulanmış yarım yamalak
Gecemi sakladı kendini benden
Karanlıktan görünmüyor şehrimdeki aydınlık
Islak ve buğulu penceremden
Bir ses kulaklarımda sızılan
Yalnızlık diye fısılayan
İç çekiyor içim kalbimden bir can
Git gide kanserle uyuklayan
Bir yorgan gibi çekiliyor vefasızlar
Üşütmek için açık kalan yanımı
Ağrının bile bir sefaleti var
Diyemiyor sızılıyor yalnızlıktan

Mücahit Karaçınar 2

Yıldızlarda Kayarmış

Sahipsiz cümleler besleyeceğim bu gece sana
Yıldızlar kayacakta gözlerimden dilenmeyeceğim seni
İsteksiz bir tavır takınacağım dünyaya
İçime karlar yağacakta sebebini bilmeyeceğim
Sen kaçıyorsun diyeceksin ben sadece gideceğim
Arkama bile bakmadan
Kaldırımları uzakları resimleri saklayacağım da
Bakmayacağım seni hatırlatan ne varsa
Yetinirim ben avuçlarımı cebimden çıkarmadan
Bir an olsun soğutmam ellerimi
Şevkatini yorganlara sararımda sarılmam
Tahmininde ne varsa yapmam işte
Cam kesiklerinin acısı zamanla belli olurmuş
Sensiz zaman geçmiyor ki acısın
Anılar ayda bir yoklarmış özlemlerle
Adını bile anmıyorum ki
Hayalimi geçmişime bıraktım
Ne yaşadıysam o ana kadar bir akıl hastanesine
Seni sana kendimi geçmişime bırakıp gidiyorum
Tanınmaz bir yapıya büründüm baştan aşağı
Aynalar kaldı tek kendimi hatırlatan
Ben kendimde buluyorum seni
Bir nefese bakar beklediğin
İzimde sadece kocaman bir hiç kalır geriye
Sen kalırsın tek
İştew seni unutmak bu kadar basit
Senin için kendinden vazgeçen biri için
Çok ama çok basit

Mücahit Karaçınar 2

Yokluğun

Vakitlerden bir akşam serinliğinde
Penceme pusan kızıl renginde
Uzaktardan gelir konuklardı
Elinde özlem dolu mektuplar vardı
Bir tavşan kanı eksikti masada
Kalem ve musvedde kağıtları

Mücahit Karaçınar 2

Zaman

Zaman külfetsiz ve sessiz
Zaman dalgın bir kırlangıç
Çırpacak kanatlarını can
Yakacak gemileri bir zaman

Mücahit Karaçınar 2

Zarif

Uykuları bölüştük peynir ekmek gibi
O bana günden bahsetti ben geceden
Gelinciklerle yarıştık çarpınan kalplerde
Kuşlar eşlik etti bir ağacın kovuğuna sığındık
Baygın masallar anlattık hep ikimize
Umudun yeşeremediği çöllerde
Kumlara su olduk
Ve akıp gitti zaman zamansız
Kaybolduk düşüncelerde
Ey şimdi gözlerine düşüremediğim damlalarım
Buz kesilirsin secdelerde
Duaların en içten olanı, bu gece dileneyim seni sokaklarında
Ayuçlarında yaralı bir kuş gibi yer edineyim ne olur
Yoksa bu beden bu dünyada bir el olur

Mücahit Karaçınar 2